

יום ג', כ"ט בשבט תשס"ה (08 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יש לעולם הלא-יהודי דרכים רבות ומשונות לנסות להשפיל את היהודים ולבזות אותנו. העובדה שאין הם יכולים להצליח בכך אא"כ שאנחנו מפולגים ומסוכסכים בתוך עצמנו – מעולם לא מנעה מהם מלנסות. דרך 'לא-שגרתית' לפנינו...

היום, **כ"ט בשבט**, **ביטל האפיפיור קלמנס ה-IX את מירוצ היהודים ברומא** במסגרת הקרנבל השנתי שהיו עורכים בימים האחרונים שלפני תחילת תקופת ה**לנט**. ימים אלה, 40 במספר – שלפני חג הפסחא של הנוצרים - נהגו לצום ו\או להימנע מבילויים מסוגים שונים. **שלטון האפיפיור** השתדל להפיק מיושבי שכונת היהודים את התועלת המרובה ביותר, והטיל עליהם מסים קשים מנשוא, קצתם מעליבים עד מאד – בייחוד היה מעליב מס הקרנבל. לפניו היה נהוג פראי להביא בימי שעשועי הקרנבל כמה יהודים לאצטדיון ולהכריח אותם לריצה בתחרות, שנגמרה לפעמים באפיסת הכוחות של הרצים. חוץ מזה היו מוכרחים הרבנים ופרנסי הקהילה לצעוד לפני מסע הסנטורים הרומיים העוברים בסך **ברחוב הקורסו**, והיו נתונים ללעג ההמון. כשמיחתה קהילת ישראל כלפי מנהג נבזה זה, החליט החליט האפיפיור לבטלו ולקבוע כופר נפש בצורת מס לטובת הסינט הרומי, 300 סקודי (?) לכל שנה. מס זה נשאר בתוקפו למשך כמעט 200 שנה. **אולם אף מנהג זה היה כרוך במנהג מעליב: שליחי הקהילה היו חייבים לבוא מדי שנה בשנה ביום הראשון של הקרנבל להיכל הקפיטול**. שם היה פרנס הקהילה כורע ומשתחוה לפני כל חברי הסינט ואומר את הנוסח המעליב הקבוע. בתשובה על זה היה אחד מחברי המועצה מביע את תקוותו, שהיהודים תמיד יהיו נכנעים וישלמו את המסים בזמנם, ולבסוף היה נוגע בכף רגלו בגב הפרנס המשתחוה ונפרד ממנו באמרו: "לכו". אבל גם אחרי שיצאו החוצה היתה עדיין מצלצלת באזני השליחים הקריאה "לכו", שקרא אחריהם ההמון ברחובות. יושבי רומי, שהיו רגילים מאז לעשות בימי הקרנבל את שכניהם היהודים ללעג ולקלס, היו נוהגים גם לאחר זמן לערוך בחוצות תהלוכות המלעיגות ביהודים...

במירוצ היהודים זה, ה"פאליו" - "palio degli ebrei" - כפי שכינו אותו, יהודים כמעט-ערומים הוכרחו לרוץ במסלול מסויים ברחובות של רומא. למירוצ היתה היסטוריה ארוכה ומשונה משלו. בשלב מוקדם יותר, היו נוצרים 'רוכבים' על גבי היהודים. דרך נוספת להשפיל את היהודים היתה להכניס יהודי לתוך חווית נעולה ולגלגל את החווית במדרון אחת הגבעות שבעיר.

id=272&subject=144

הקהילה היהודית ברומא היא אחת הקהילות הוותיקות ביותר, היהודים הראשונים התיישבו בה החל מהמאה הראשונה לפני הספירה. על-אף שהיהודים שרדו עליות וירידות במצבם, תגובת הכנסיה ל'רפורמציה' הביאה אליהם הגבלות חמורות עוד יותר. ב-1555 נבנתה הגטו ברומא – עם תנאי המגורים קשים במיוחד: על היהודים ללבוש בגדים מיוחדים, ואמצעי הפרנסה היו מוגבלים להלוואת כסף ומכירת חפצים משומשים ['alte sachen']. אלא, עד תחילת המאה ה-17, החלה סדרת הקלות – גם בתחום חומות

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום ג', כ"ט בשבט תשס"ה (08 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הגטו, גם בפרנסה. מספר התושבים בגטו הגיע עד לכ- 2300, באזור מגורים צפופים –
הבניינים היו רבי קומות. [http://www.npr.org/programs/morning/features/2001/apr/010406.medicin.letter.html]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל